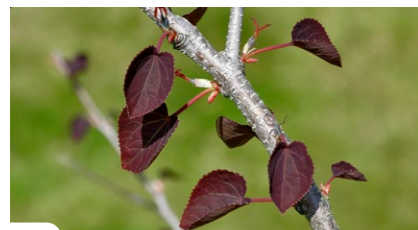

344 *Cedrus atlantica* 'Aurea' (Kostelec n. Černými lesy, arboretum, 2007)

345 *Cercidiphyllum japonicum* 'Rotfuchs' (BZ Praha-Troja, 2005)

346 *Celtis occidentalis* na podzim (BZ Praha-Troja, 2013)

347 *Cedrus libani* 'Pendula' (Vimperk, arboretum, 2014)

rozkladité (až přes 20 m). Hodí se tedy jako efektní solitéry do míst, kde nebudou omežovány. Vyhovuje jim vlhčí hlinitá propustná půda a chráněné stanoviště, zejména mladí jedinci bývají choulostiví. Setkáme se nejčastěji s c. libanonským a c. atlaským. Pro výsadbu na místa, kde nemáme k dispozici dostatečný prostor, můžeme použít řadu atraktivních kultivarů s velmi redukovanými rozměry.

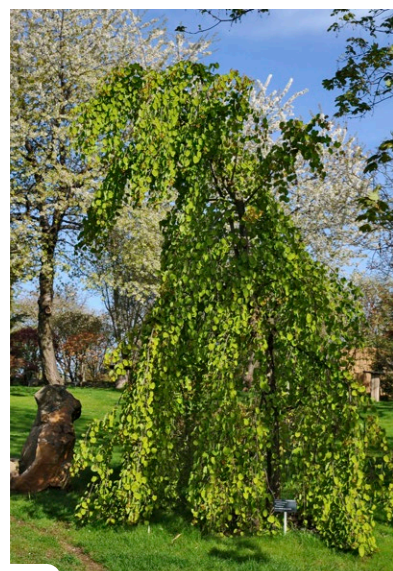
C. atlaský (*C. atlantica*; obr. 653) je strom až 25 × 20 m velký, kuželovitý až deštníkovitý, netvoří patra. Vhodné jsou propustné, přiměřené vlhké půdy, občasné sucho snese, je světlomilný. Hodí se jako efektní solitéra pro parky a velké zahrady.

Z kultivarů jmenujme třeba ►'Aurea' (pomaleji rostoucí, kuželovitá, až 10 × 6 m velké; jehlice zprvu zlatožluté, v dalších letech zelené; obr. 344) ►'Glaucia' (podobný původnímu druhu, hustší, výrazně modrošedý; obr. 341) ►'Glaucia Pendula' (hlavní kmen vystoupavý, ale obrost převisající; jehlice světle

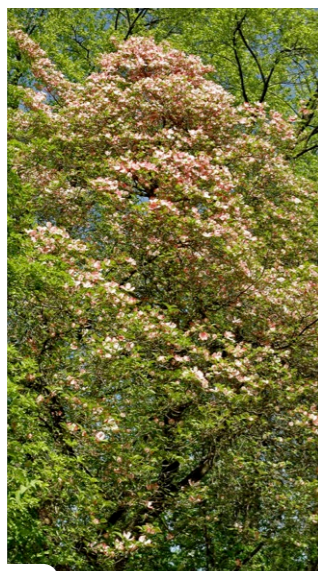
modrošedé; někdy dřeviny značně bizarního vzhledu; obr. 340) ►'Sahara Frost' (vzpřímený, v 10 letech asi 3 × 1,5 m velký; přírůstky na jaře a v létě bílé, v zimě šedozelelé s bílými špičkami).

C. libanonský (*C. libani*) je v našich podmínkách strom až 25 × 20 m velký, koruna nejprve kuželovitá, později zploštělá, deštníkovitá. Vhodné jsou propustné a slabě kyselé půdy, zpevněné plochy vhodné nejsou, netoleruje ani znečištěné ovzduší; sucho a horko snáší.

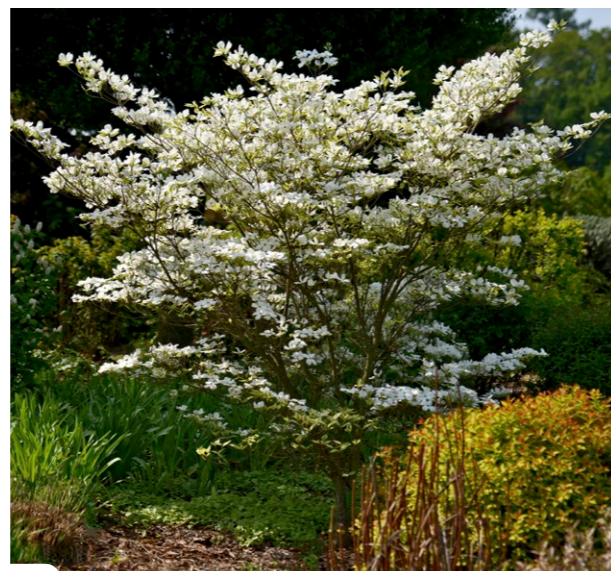
Z kultivarů jmenujme ►'Atlantica Aurea' (nižší jehličnany do 10 × 6 m velké, s deštníkovitou korunou; jehlice v mládí zlatavé, pak zlatozelené) ►'Fastigiata' (vzpřímený, hustý, pyramidální; jehlice šedavě modré) ►'Hedgehog' (rozložitý, pomalu rostoucí, v 10 letech asi 30 × 60 cm velké; jehlice jsou sytě zelené) ►'Nana' (zakrslý, velmi hustě větvený keř, asi 1 × 1,3 m velký; jehlice šedozelelé) ►'Pendula' (hlavní výhon vzpřímený, ale větve elegantně převislé, často na kmínek roubovaný; jehlice s namodralým odstínem; obr. 347) ►'Sargentii' (zakrslé a pomalu rostoucí, asi 1,5 × 2 m velké; obr. 655).

348 *Cercidiphyllum japonicum* 'Pendulum' (BZ Praha-Troja, 2012)

349 *Cornus florida* f. *rubra* (BG Berlin-Dahlem, 2006)

350 *Cornus florida* 'Cherokee Daybreak' (Wojślawice, Polsko, 2018)

351 *Cornus mas* 'Joliko' (BZ Praha-Troja, 2006)

352 *Cornus florida* 'Cherokee Princess' (BZ Praha-Troja, 2001)

353 *Cornus mas* 'Joliko' (BZ Praha-Troja, 2017)

354 *Cornus mas* 'Pyramidalis' (Dendrologická zahrada, 2006)

Celtis – břestovec

Opadavé, nebo v případě tropických druhů i stálezelené stromy a keře. Vhodné jako solitérní dřevina nebo i do stromořadí; na podzim pěkně vybarvené.

V našich podmínkách je nejběžnější **b. západní** (*C. occidentalis*; obr. 346); jsou to stromy zajímavého vzhledu, vhodné jako solitéry nebo i do stromořadí, na půdu dost tolerantní. Městské prostředí snáší velmi dobře, na zasolení je ale citlivý. Dřevo je pružné a houževnaté. Je třeba počítat s výškou přesahující 20 m a rozložitou korunou. Pro výsadby na zahrady by se proto spíše než původní druh hodily některé kompaktnější selekce.

Cercidiphyllum – zmarličník

Opadavé stromy ušlechtilého vzhledu, někdy i keřovité, vhodné jako netradiční solitéry do větších zahrad, parků a sbírek dřevin.

Ve výsadbách se můžeme setkat se **z. japonským** (*C. japonicum*); exotické dřeviny netradičního vzhledu, vhodné pro hluboké a živné půdy a dostatečnou vláhu, nejčastěji do 20 m vysoké, vhodné jako solitéra do travnatých ploch; zpevněné povrchy a zasolení netoleruje.

Velmi hezký je převislý kultivar ►'Pendulum' (vhodný do zahrad jako atraktivní solitéra; obr. 348). Pro zahrady je ideální i ►'Rotfuchs' (kompaktní dřeviny s listy tmavočervenými až tmavopurpurovými, později zelenočervenými; obr. 345).

Cladrastis – křehovětec

Neobvyklá dřevina, stromovitá i keřovitá, vhodná jako solitéra i do volných skupin, patří do sbírek dřevin i na velké zahrady. Vhodná je výživná vlhčí půda na slunci. Zajímavé jsou její složené listy, na podzim hezky vybarvené.

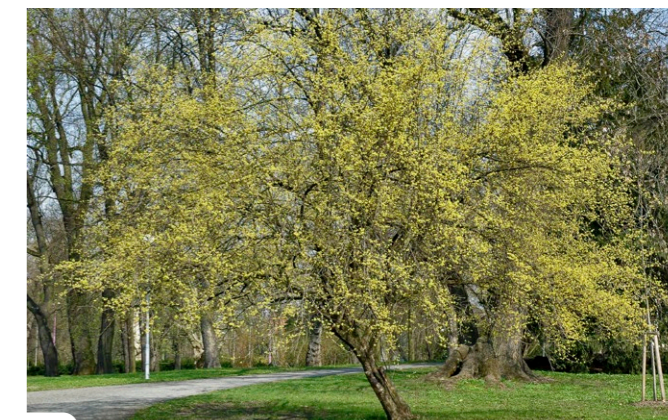
Nejčastěji, byť stejně nepříliš často, se můžeme setkat s **k. žlutým** (*Cladrastis lutea*). Je třeba počítat s konečnou výškou až 15 m a podobnou šířkou, netoleruje zpevněné povrchy a nemá rád větrná stanoviště; na půdy je však celkově nepříliš náročný.

Cornus – dřín

Dobře známé keřovité až stromovité dřeviny, velmi zřídka i byliny, na půdu většinou nejsou zvláště náročné, v květu značně efektní. Uplatňují se ve smíšených či stejnorodých skupinách nebo i solitérně v parcích a na zahradách.

D. obecný (*Cornus mas*; obr. 355), oblíbený díky svým jedlým plodům, keřovitý až stromovitý, a je nutné počítat s velikostí až 10 na výšku i na šířku. Má řadu zajímavých kultivarů, někdy stěsnanějšího vzrůstu. Efektní je jeho časně kvetení před olistěním. Pro použití do městského prostředí je limitující citlivost na zasolení a opad množství plodů. Jinak ale může být pěknou solitérou.

►'Aurea' (keře či malé stromy až 6 × 6 m velké; listy jasně zlaté, později zelenožluté až světle zelené) ►'Joliko' (známá velkoplodá odrůda s plody téměř trojnásobné váhy oproti

355 *Cornus mas* v květu (Smetanovy sady, Olomouc, 2006)